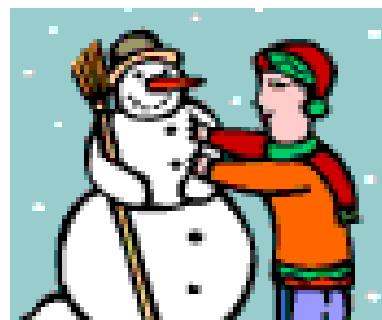

„Za co lubimy zimę
Za mróz, co wodę zatrzymał,
białe od szronu drzewa,
za śniegi po kolana,
za zieloną choinkę
i śnieżnego bałwana.”

(H. Zditowiecka)

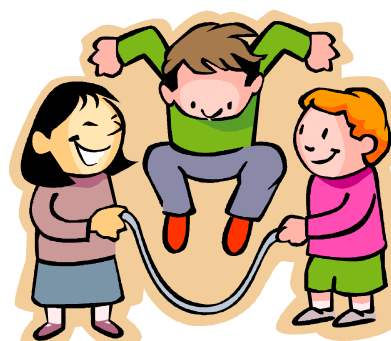

Biuletyn dla Rodziców - Nr 2. (wydanie zimowe)

Cześć, to ja **SPORTUŚ**. Już po raz drugi spotykamy się na łamach naszego przedszkolnego biuletynu. Wiele się wydarzyło od ostatniego spotkania. Nareszcie zawitała do nas zima. To okres, w którym przyroda pogrążona jest we śnie. Dni są krótkie, mgliste, wietrzne, często padają deszcz i śnieg. Temperatura najczęściej jest poniżej zera, przez co twardnieje ziemia, zamieniając się w grudę, zamarzają kałuże, rzeki i jeziora. Ludzie chętnie opiekują się ptakami i leśnymi zwierzętami, które zimą trzeba dokarmiać. Zima dostarcza wiele radości dzieciakom. Można poszaleć na sankach, nartach, łyżwach, ulepić bałwana, porzucać śnieżkami.

Dział I „Nasza grupa”

Dawno nie byłem w młodszych grupach.
Ale zmiany! Do tej pory różnie to było z ich

samodzielnością. Teraz widzę, że bardzo poprawiła się kultura spożywania posiłków, prawidłowo trzymają łyżkę, jedzą samodzielnie, nie grymaszą. Potrafią sprawnie, z niewielką pomocą pań ubrać się i rozebrać, dbają o czystość zębów, ubranka, właściwie myją ręczki. Aż miło popatrzeć. Dbają również o porządek w klasie, po skończonej zabawie odkładają zabawki na swoje miejsce. Wspólne zabawy dostarczają radości i wielu nowych doświadczeń we wzajemnych kontaktach.

Byłem na bardzo ciekawym spotkaniu starszych grup z policjantem. Mieliśmy okazję sprawdzić swoją wiedzę na temat bezpiecznego poruszania się po drogach., utrwalić podstawowe przepisy ruchu drogowego. Mogliśmy dowiedzieć się na czym polega praca policjanta. Jaka to odpowiedzialna praca. Poruszona również została sprawa zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z nieznajomymi a tym bardziej przyjmowania od nich czegokolwiek np.: cukierków, gumy do żucia itp.

Starszaki , jak pisałem w poprzednim numerze od pierwszych dni wzięły się ostro za naukę.

Rodzice , na pewno chcecie więcej wiedzieć na temat **dojrzałości szkolnej** jaką powinny osiągnąć pod koniec roku szkolnego wasze pociechy. Przygotowałem trochę informacji, mam nadzieję że was zainteresują.

Dojrzałość szkolna jest rozumiana jako długotrwały proces przemian psychofizycznych, który prowadzi do przystosowania się dziecka do szkolnego systemu nauczania początkowego.

Określając stopień dojrzałości szkolnej należy brać pod uwagę trzy bardzo ważne sfery życia dziecka:

- **sfera fizyczna** – prawidłowe i stosowne do wieku takie ukształtowanie kości, mięśni, narządów wewnętrznych, układu nerwowego, zmysłów, które zapewnią odporność na zmęczenie, wysiłek fizyczny, choroby.
- **sfera poznawcza** –poziom rozwoju funkcji poznawczych: spostrzeganie, poziom wyobraźni i uwagi dowolnej , zapamiętywanie , odtwarzanie treści, prawidłowy rozwój mowy, myślenie przyczynowo skutkowe.
- **Sfera emocjonalno – społeczna** – podporządkowanie się wymogom szkolnym, stopień uwrażliwienia na ocenę, umiejętność panowania nad sobą i emocjami, dobra motywacja do działania, umiejętność współpracy i współdziałania z nauczycielem.

Jeśli twoje dziecko potrafi sprostać tym zadaniom możesz być spokojny o efekty jego nauki w szkole. Jeśli nie, to mamy jeszcze czas, aby to nadrobić. Oto kilka propozycji ćwiczeń rozwijających dojrzałość szkolną:

- 1.czytajmy dziecku wartościowe utwory literackie
- 2.organizujmy różnorodne prace plastyczne: wycinanki, lepienie, wydzieranki
3. pomoc i uczestnictwo w uroczystościach rodzinnych
4. organizujmy wycieczki w celu poszerzenia wiedzy o świecie
5. korzystajmy z czasopism dla przedszkolaków
6. uczmy wiersze i piosenki na pamięć
7. układajmy wspólnie puzzle i inne układanki
8. wspólnie oglądajmy telewizję
9. podpisujcie różne przedmioty na karteczkach i odczytujcie je razem
- 10.uczcie odpowiedzialności np. sprzątanie , opieka nad zwierzęciem

Sami możemy sprawdzić , czy nasze dziecko osiągnęło dojrzałość szkolną, a oto wskaźniki opracowane w formie pytań.

- Czy dziecko potrafi obchodzić się z przyborami do rysowania? Czy kolorując nie wychodzi poza linię? Czy rysując postać człowieka zachowuje proporce ciała?
- Czy potrafi lepić z plasteliny? Czy potrafi ciąć nożyczkami według wytyczonej linii prostej i krzywej?

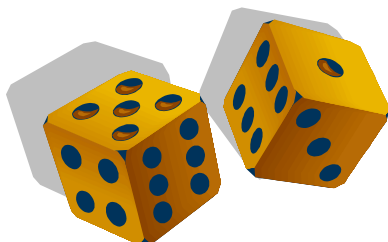
- Czy potrafi grupować różne przedmioty według barw, kształtu i wielkości?
- Czy potrafi wymienić kilka różnic w dwu pozornie podobnych obrazkach?
- Czy potrafi z otoczenia odróżnić dźwięki ,głosy?
- Czy potrafi wyróżnić głoskę na początku i na końcu wyrazu?
- Czy umie swobodnie liczyć kolejno do 20?
- Czy dziecko jest sprawne fizycznie?
- Czy potrafi współdziałać w grupie?
- Czy potrafi przez dłuższą chwilę słuchać opowiadania?
- Czy odróżnia lewą stronę od prawej?
- Czy potrafi zawiązać sznurowadło, zapinać guziki?
- Czy umie się podporządkować poleceniom słownym, jest w miarę zdyscyplinowane?
- Czy wie ile ma lat , gdzie mieszka , czym zajmują się rodzice?
- Czy przy rozstaniu jest pogodny?
- Czy reakcje emocjonalne są adekwatne do sytuacji?

Życzę , aby wszystkie starszaki osiągnęły dojrzałość szkolną.

Byłem świadkiem uroczystości bardzo wzruszających, jakie miały miejsce w naszym przedszkolu : **Spotkanie z Mikołajem, Wspólna wigilia, Uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka a także Bal Karnawałowy.** Oto migawki z niektórych uroczystości.

Mam nadzieję, że to nie koniec tak miłych spotkań. Dziękuję rodzicom i dziadkom, którzy tak aktywnie włączyli się do przygotowania tych uroczystości.

Dział II "Gry i zabawy" –

ZAJĘCIA NA POGODĘ I NIEPOGODĘ

Podane po niżej przykłady zabaw są zabawami przeznaczonymi dla was drodzy Rodzice i waszych dzieci. Można je wykorzystać w dni pochmurne, kiedy dziecko nudzi się.

Co się zmieniło – układamy przed dzieckiem kilka zabawek(początkowo 3,4, potem więcej)ustawiamy je obok siebie i prosimy aby dziecko zapamiętało ustawienie. Dziecko odwraca się a my zmieniamy ustawienie. Dziecko ma odgadnąć co się zmieniło.

Co ja robię – pokazujemy jakąś czynność, dziecko ma odgadnąć co robimy, lub co, czy kogo naśladujemy.

Co jest w woreczku – chowamy do woreczka nieprzeźroczystego kilka przedmiotów, tak by dziecko ich nie widziało, dziecko ma macając odgadnąć co tam jest ukryte.

Co jesz, co wąchasz – poznawanie smakiem lub węchem potraw i zapachów.

Tocząca się opowieść – dorosły rozpoczyna jakąś opowieść (wymyślona przez siebie) po chwili przerywa i zachęca dziecko do kontynuacji, potem kontynuuje dorosły i w ten sposób powstaje opowieść.

Wieża kontrolna – zawiązujemy dziecku oczy, dziecko jest samolotem a dorosły mówi dziecku jak ma iść, żeby ominąć przeszkody.

Zgadnij o czym mówię – dorosły opowiada dziecku o jakimś przedmiocie, ale nie używa nazwy, zadaniem dziecka jest odgadnąć o czym mowa. Potem zachęcamy dziecko, żeby samo mówiło.

Litery – jeśli dziecko zna już litery, możemy losować jedną(wcześniej możecie przygotować cały alfabet) i wymienia lub rysuje przedmioty zaczynające się na tą literą.

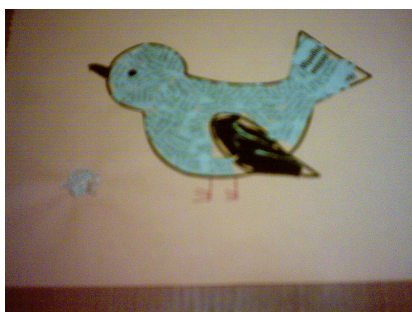
Milej zabawy

Dział III „Świat w kolorach” –

Jesień za nami. Barwy jesienne ustąpiły
Miejsca zimowym. Dominuje teraz biel, niebieski. Widoczne jest to w pracach dzieci. Kontakt ze światem poprzez obserwacje dostarcza dziecku wielu spostrzeżeń w zakresie barw, kształtów, dostarcza wielu wzruszeń, uczy, bawi, niweluje zbędne napięcia. Plastyka jest wspaniałą sztuką, jest obrazem duszy dziecka. Możemy dzięki niej dotrzeć do jej zakamarków i jeżeli istnieje taka potrzeba pomóc dziecku w pokonywaniu trudności.

Dziecko jak mało kto lubi manipulować rękami, różnymi narzędziami, chętnie posługuje się różnorodnym materiałem plastycznym.. Przykładem niech będą niektóre prace plastyczne naszych dzieci.

Widać , że wystarczy trochę chęci i pomysłów aby otoczenie widziane oczami dziecka było bardziej kolorowe i przyjemne.

Dział IV „ Mówimy’ –

Mam nadzieję , że ćwiczenia zamieszczone w poprzednim numerze okazały się pomocne w stymulowaniu mowy waszych dzieci.

Najczęściej występującymi wadami wymowy u dzieci w wieku przedszkolnym jest:

- < **seplenienie** – nieprawidłowa wymowa szeregów jednego lub wszystkich „s,z,c,dz”, „sz,rz,cz,dż”, „si,zi,ci,dzi”.
- < **reranie** – nieprawidłowa wymowa głoski „r”
- < **nieprawidłowa wymowa głoski** – „k”
- < **zamiana głoski „l” na „j”**
- < **ubezdźwięcznienie** – czyli wymowa bezdźwięczna głosek dźwięcznych np. zamiast „b” mówi „p”.

Ćwiczenia z wykorzystaniem wyrazów dźwiękonaśladowczych dla:

4 – latków

- Sss...-syczenie węża
- Pss...- zamykanie drzwi autobusu
- Bzz...-bzyczenie owada
- Cyt...- cykanie świerszczy
- Kic...- skakanie zająca
- Dzyń...-dzwonienie dzwonka

5-6- latki

- Sz – szum drzew
- Żż- leci samolot
- Cz – jedzie pociąg
- Trasata – gra na trąbce
- Kra – wrona
- Gruchu – gołąbek
- Chrum – prosiaczek
- Prr – zatrzymanie konia
- Brr – zimno
- Frr – leci ptak.

Życzę wytrwałości.

Dział V „Tato , mamó ćwicz ze mną”

W okresie przedszkolnym dziecko potrzebuje znacznie więcej ruchu , wynika to z jego potrzeby fizjologicznej. Chodzi więc o to , aby pielęgnować i podtrzymywać jego naturalną formę a jednocześnie sterować rozwojem umiejętności ruchowych.

Organizm dziecka 3-6 letniego charakteryzuje się dużą plastycznością . Jest on podatny na wpływy zarówno pozytywne jak i negatywne.

Zajmijmy się dzisiaj jedna z funkcji wychowania fizycznego jaką jest korektywa, czyli przeciwdziałanie niepożądanym zjawiskom rozwojowym oraz likwidowanie tych zjawisk.

Cele i zdania jakie stawia sobie gimnastyka kompensacyjno-korekcyjna to:

- kształtowanie nawyku prawidłowe postawy, czyli stabilizacji postawy:
 - biernej – zapewniającej równowagę mechaniczną głowy, miednicy, klatki piersiowej,
 - czynnej- zapewniającej napięcie mięśni grzbietu, obręczy barkowej, obręczy miednicznej wpływające na kręgosłup i postawę,
- ćwiczenia stóp przeciwdziałające powstawaniu wad statycznych kończyn dolnych , a szczególnie płaskostopiu.

Korektywa prowadzona jest na terenie naszego przedszkola dwa razy w tygodniu przez p. Adama , specjalistę od gimnastyki kompensacyjno-korekcyjnej. Dzieci bardzo chętnie uczestniczą w zajęciach, tym bardziej , że prowadzący ma wyjątkowy dar zjednywania sobie dzieci. Potrafi nawet te najbardziej nieśmiałe zachęcić do ćwiczeń

Najważniejsze w czasie ćwiczeń są dziecięce emocje ,śmiejch, radość, satysfakcja z udanych ćwiczeń. Radość dziecka w czasie zajęć sprzyja kształtowaniu właściwych postaw i zachowań zdrowotnych, jako zamierzonego efektu wychowawczego, popatrzmy:

W czasie systematycznie prowadzonych zajęć staramy się dążyć do uzyskania trwałych nawyków i były one użyteczne w życiu codziennym.

Pamiętajmy

Wadliwe postawy sprawiają ból i cierpienie, obniżają sprawność fizyczną, hamują rozwój naturalnych czynności ruchowych- chód, bieg, skok, rzut, ograniczają szybkość, zręczność, wytrzymałość .

Zwróćmy uwagę w jakiej pozycji wypoczywają nasze dzieci. Pozycja właściwa to:

- leżenie na brzuchu (można w tej pozycji rysować, bawić się , oglądać telewizję)
- siad skrzyżny (po turecku)
- leżenie na plecach z ugiętymi nogami.

Oto propozycje zabaw korygujących najczęstsze wady postawy :

- jazda rowerem
- pływanie
- jazda konna
- zabawy z elementem zwisu i wspinania (na drabinkach, trzepakach, drążkach)
- chodzenie boso (po piasku, wodzie)
- gry i zabawy z piłką (rzuty oburącz lub na przemian jedną i drugą ręką)
- dmuchanie baloników, świeczek, piasku na dłoni.

Pamiętajmy , że nadrzędnym celem jest harmonijny rozwój naszego dziecka.

Dział VI „ Śpiewamy”

Dzieci poznały wiele nowych piosenek

Okolicznościowych, tańców oraz tych nierozłącznie wiążących się z aktualną porą roku. Mamy bardzo zdolne, rozśpiewane dzieci, czego dały wyraz przygotowując programy poetycko – muzyczne na bardzo wysokim poziomie.

Bal w przedszkolu (dzieci młodsze0

Dwa malutkie misie
Tańczą z nami dzisiaj,
Hopsa- hopsa dana, dana
Tańczą misie już od rana.
Dwa malutkie misie
Tańczą z nami tak.

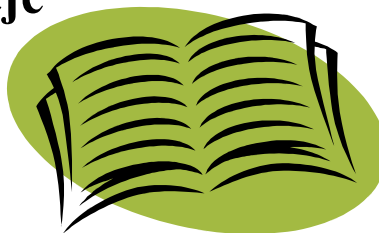
Zimowa poleczka (dzieci starsze)

Zimowa poleczka, na śniegu lub lodzie,
kochają bałwanki i tańczą ją co dzień,
zimową poleczkę na soplach gra wiatr,
bałwanki się cieszą – o tak, właśnie tak.
ha,ha-ha,ha hi,hi-hihi
Śniegowe bałwanki to my właśnie my./bis

Gdy w rękach miotelki, na głowach garnuszki,
z węgielków lśnią oczka i same mkną nóżki,
zimową poleczkę na soplach gra wiatr
bałwanki się cieszą o tak , właśnie tak.

Stały na chwilkę, by otrzeć pot z czoła,
lecz skoczna muzyka do tańca znów woła,
zimową poleczkę na soplach gra wiatr,
bałwanki się cieszą o tak właśnie tak.

Dział VII „ Informacje , publikacje”

Zajmijmy się w tym numerze tematem agresji u dzieci. Jest to zjawisko coraz częściej występujące u dzieci , nawet tych najmniejszych. Chciałbym się z państwem podzielić informacjami dotyczącymi przyczyn jej powstawania , przejawami, formą agresji oraz sposobami radzenia sobie z nią.

Ze względu na sposób manifestowania wyróżnia się cztery rodzaje agresji:

- **agresja fizyczna** – atak skierowany na inną osobę, bijąc, uderzając w celu zadania bólu,
- **agresja słowna** – wyśmiewanie, przedrzeźnianie, straszenie, przezywanie, poniżanie godności osobistej,
- **agresja symboliczna** – skierowana na przedmioty symbolizujące osobę, której chciałoby się przejawiać agresję (np. zniszczenie fotografii, listów)
- **agresja ukryta** – (wyobrażeniowa) marzenie o zemście, pobiciu, zniszczeniu przedmiotu, objawy mimiczne.

Dzieci agresywne sprawiają dość duże trudności wychowawcze, gdyż ich zachowanie cechuje brak zdyscyplinowania, powodujący naruszenie zasad i norm współżycia społecznego.

Aby skutecznie zapobiegać i przeciwdziałać zjawisku agresji należy poznać przyczyny ich powstawania. Oto niektóre z nich:

- **brak czasu** – postawa odtrącenia lub scedowania wychowania dziecka przez instytucje nie powinna zastąpić przywileju wychowania; dziecko powinno wiedzieć, że rodzice są z nim w każdej trudnej sytuacji, wtedy nie będzie się bało trudności.

- **brak inicjatywy do sensownego spędzania wolnego czasu** – należy przekazywać swoim pociechom swoje pasje, zainteresowania, hobby; niech czas wolny będzie dla dziecka twórczy, nie niszczy osobowości dziecka jak nuda.

- **brak sensu życia** – nie należy unikać poważnych rozmów, należy okazywać uczucia we wzajemnych kontaktach, budować świat wartości.

- **oddziaływanie mediów** – dorośli rzadko zdają sobie sprawę z tego, że w oczach dziecka fikcja na ekranie miesza się z rzeczywistością. Media kształtują wzorce osobowe, jeśli rodzice nie oglądają z dziećmi filmów, nie komentują ich, nie tłumaczą, zostaną one odebrane za źródło wzorców do naśladowania.

Wzrastająca liczba agresywnych zachowań wśród dzieci powinno być dla nas dorosłych przestrogą i powodem do opanowania nie przemyślanych, gwałtownych zachowań wobec dzieci.

Musimy wiedzieć, że najczęstszym źródłem zachowań agresywnych jest **lęk**. Lęk jest to uczucie napięcia emocjonalnego, poczucie bezradności i niepokoju związane z utratą bezpieczeństwa w kontaktach z najbliższymi osobami.

Przedstawię na zakończenie naszych rozważań kilka sposobów wyciszenia agresji. Pamiętajmy, że w każdym przypadku zachowanie takie jest właściwie wołaniem dziecka o pomoc w sytuacji, w której nie może samo sobie poradzić:

- każde zachowanie dorosłych jest wzorem jaki ono naśladuje, należy zatem kontrolować swoje reakcje
- jeśli chcemy wzmocnić określone zachowania, powinniśmy je zauważać i mówić o nich, jeśli zaś chcemy wykluczyć niepożądane nie koncentrujemy się na nich.
- lepiej udawać, że nie słyszymy niegrzecznego odzywania się, odwrócić się, odebrać dziecku uwagę. Pamiętajmy, każde dziecko chce być pozytywnie oceniane, jeśli zobaczy, że jego próby dobrego zachowania są dostrzegane i znajdują uznanie będzie je powtarzać po to, aby zasłużyć na pozytywną ocenę dorosłych.

Mam nadzieję, że spędzą państwo miło czas na lekturze drugiego już wydania biuletynu **SPORTUŚ** a poruszona tematyka pozwoli spojrzeć na rozwój naszych dzieci bardziej wszechstronnie.

Do miłego spotkania **SPORTUŚ**

opracowała :Danuta Suchecka